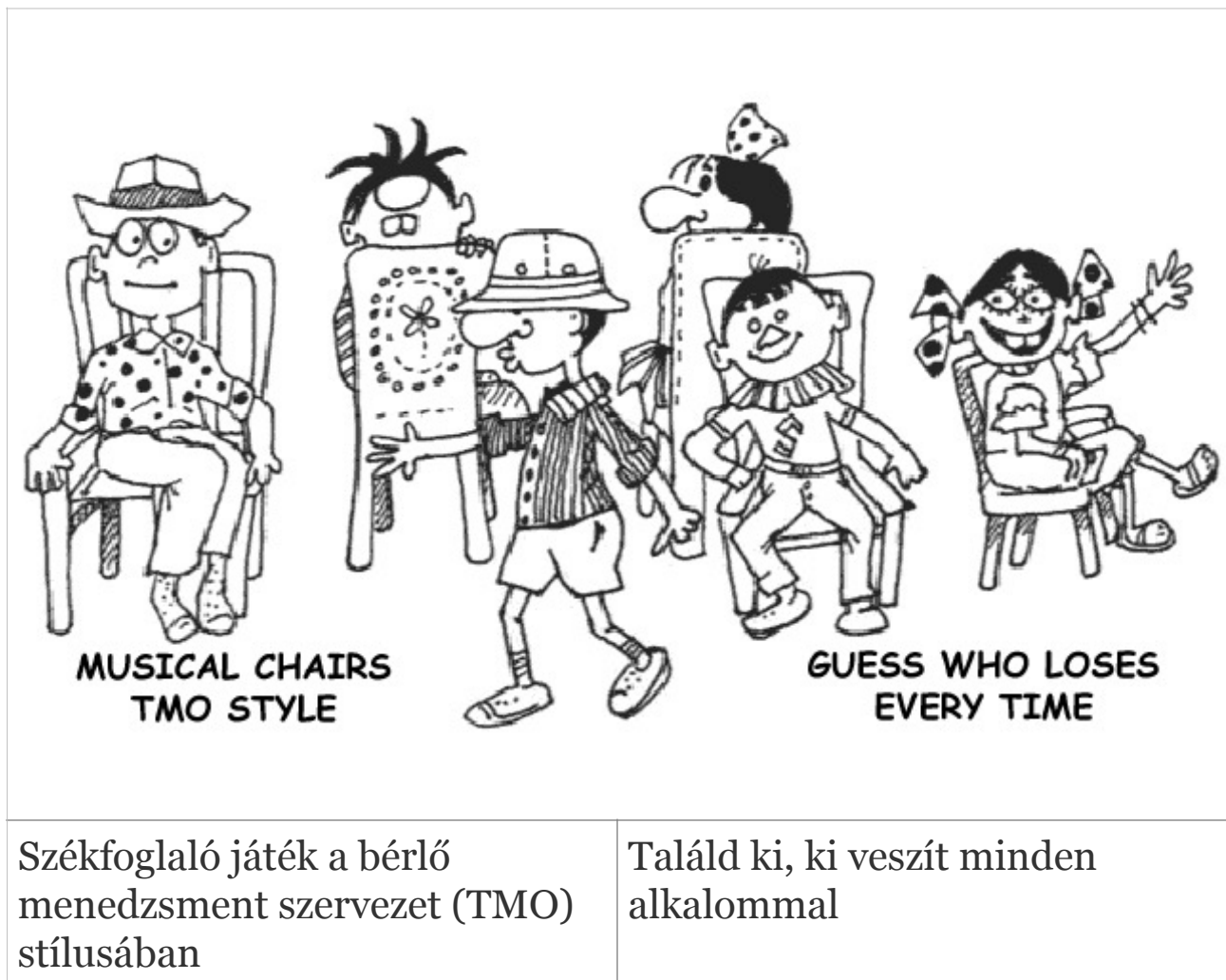


## Grenfell Action Group



## **Kensington és Chelsey bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) – információszabadságról szóló törvény Halandzsa és Kettős Értékrend**

Pár nappal ezelőtt kaptam egy mailt Sinead McQuillantól, a bérlő menedzsment szervezet (TMO) vállalat jelenlegi titkárnőjétől. Elutasította kérésem, hogy kiadja Kensington és Chelsey bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) 12 évvel ezelőtti jelentését, 2005-ből. Abban az időben a Lancasteri Nyugati Telepvezetőség

Igazgatóságának tagja voltam, melynek meghatalmazására készült a jelentés, az Ingatlan Igazgatóság (EMB) hatalmas nyomására, miután felfedeztük, hogy a vészvilágítás egységei a Grenfell toronyban nem feleltek meg a bérlőmenedzsment szervezet (TMO) rutin szemléjén.

Azok az elemek, amelyeknek kulcsszerepük volt a világítási egységek működésében vészhelyzetekben, mert időleges világítást kell biztosítaniuk áramkimaradás és komoly tüzesetben történő evakuáció esetén. A vészvilágítás kétharmada nem felelt meg az előírásoknak, mert régen lejárt a szavatosságuk és vagy nem voltak megfelelően karbantartva, vagy nem cserélték ki őket hosszú évekig. Az Ingatlan Igazgatóság (EMB) szerint ez súlyos hiányosság volt. A konzultánsi szakjelentés, amely a bérlő menedzsment szervezet (TMO) kérésére készült, egyetértett velünk és súlyosan bírálta a bérlő menedzsment szervezetet (TMO) és annak alvállalkozóit. A jelentés szerint az Ingatlan Igazgatóság (EMB) panasza megalapozott és igazolt volt, melyet a bérlő menedzsment szervezet (TMO) hosszú hónapokon át figyelmen kívül hagyott.

McQuillan kisasszony elutasítása a jelentés kiadására július 14-én azon alapult, hogy a bérlő menedzsment szervezet (TMO) mint magán kft. nem vethető alá az információszabadság jogszabályának. A McQuillan és köztem folytatott levelezés azonnal megjelent egy blog bejegyzésben megelőzve a következőt: Kensington és Chelsee bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) – lakásmenedzsment Emberekkel az Emberekért?”, mely meglehetősen könnyen támadható az információszabadság egyértelmű semmibe vétele miatt. A tanácshoz tartozó szociális lakások bérlőivel szemben eljátszotta minden erkölcsi jogát, hogy a ‘bérlők ügyintézési szervezetének’ nevezze magát. Továbbra is megőrzik jelképes képviselőtüket az elnökségben a szolgálatkész valamint haszonleső bérlőkből álló tagokkal, akik olyan eltúlzott kiadási költségeket állapítanak meg maguknak, melyek messze meghaladják az Ingatlan Igazgatóság (EMB) tagjainak korábban jóváhagyott apróbb összegű kiadásokat, akiket a bérlő menedzsment szervezet (TMO) összejátszva a Kensington és Chelsee londoni önkormányzatával

(RBKC Council) folyamatosan aláaknázott megfosztott a hatalmuktól.

Az önkormányzat elutasítása a menedzsment egyezményére hivatkozott, amelyet 1993-ban, több évvel a gyalázatos Kensington és Chelsea bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) létrehozása előtt írtak alá az Ingatlan Igazgatósággal (EMB). Ez olyan körülményeket teremtett, melyek szerint az önkormányzat aktív hozzájárulásával a Kensington és Chelsea bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) átveheti az Ingatlan Igazgatóság (EMB) összes hatáskörét. A bérlő menedzsment szervezet (TMO) ügyfelei nagy részének hosszú éveken át kellett túrnia a hozzá nem értést és hanyagságot. Véleményünk szerint és a bérlő menedzsment szervezet (TMO) bérlőinek többségének véleménye szerint az elnökség tagjai haszonlesők, akik főleg a hamis legitimitáson keresztül szolgálják a bérlő menedzsment szervezetet (TMO), amelyet tulajdonképpen az önkormányzat erősített meg és hozott létre, melynek legitimitásán és tisztességén sosem esett folt – ez általános tény volt az ügyfelek között hosszú éveken keresztül és végre nyilvánosságra került a Grenfell torony katasztrófája által június 14-én.

Tehát mi a helyzet az információs szabadságról szóló törvénnyel, amelynek rendelkezései alapján logikusan elvárható, hogy a bérlő menedzsment szervezet (TMO) a tűzbiztonsággal és más egészségügyi és biztonsági kérdéssel kapcsolatos információkat a tanács tulajdonában levő lakások bérlőinek tudomására hozza?

A Kensington és Chelsea bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) weboldalán van egy rész: **“Hozzáférés az információkhoz”**, melyen a közelmúltban a következő nyilatkozatok olvashatók:

**“Az 1998-as adatvédelmi törvény (DPA), a 2000-es információs szabadságról szóló törvény (FOI) és a 2004-es környezeti információkról szóló előírás (EIR) lehetővé teszi a bérlők és a nyilvánosság számára, hogy bizonyos állami hatósági információkhoz jussanak.**

**A rendelkezésre állás függvényében elvárható tőlünk, hogy írásban tegyük elérhetővé a Kensington és Chelsey bérlő menedzsment szervezet (KCTMO), Kensington és Chelsey londoni önkormányzatnak (RBKC) a Kensington és Chelsey londoni önkormányzata nevében nyújtott szolgáltatásokról szóló információkat.**

[Bérlő menedzsment szervezet \(TMO\) hozzáférés az információkhoz 01-es verzió](#)

Az utóbbi néhány napban, amióta McQuillan az információs szabadságról szóló törvényre hivatkozva utasította el kérelmemet, a szöveg a következőkre alakult át a weboldalon:

**„Annak ellenére, hogy a bérlő menedzsment szervezet (TMO) magán szervezet és nem vonatkoztatható rá az információs szabadságról szóló törvény, kötelességünk kiadni az Kensington és Chelsey londoni kerülete önkormányzatának (RBKC) mindazokat az információkat, amelyeket az említett önkormányzat kérvényez, hogy ezzel eleget tegyünk a jogi és szabályozó rendeleteinek, beleértve az információs szabadságról szóló törvénnyel kapcsolatos rendeleteit.**

**A bérlő menedzsment szervezet (TMO) saját transzparens napirend alapján működik annak ellenére, hogy az információs szabadságról szóló törvény konkrétan nem vonatkozik rá. Ez annyit jelent, hogy a bérlő menedzsment szervezet (TMO) nyilvánosságra hozhat információkat, de fenntartja a jogot nem közzétenni bizonyos információkat, ha ez így számára megfelelőbb, pl. ha a bérlő menedzsment szervezet (TMO) kereskedelmi érdekei, illetve egy harmadik fél érdekei úgy kívánják, vagy ha az információ közzététele befolyásolhat bűnügyi, szabályozó, vagy más nyomozásokat.”**

[Bérlő menedzsment szervezet \(TMO\) hozzáférés az információkhoz 02-es verzió](#)

2014 decemberében Edward Daffarn, a Grenfell Action Group blog egyik szerkesztője próbált meg kikérni adatokat a Kensington és Chelsee bérlő menedzsment szervezettől (KCTMO) az információs szabadságról szóló törvény függvényében, hangsúlyt fektetve a bérlő menedzsment szervezet (TMO) havi gyűlésein készült jegyzőkönyvekre, melynek résztvevői a bérlő menedzsment szervezet (TMO), az alvállalkozó, Rydon és a program tervezője, Studio E voltak. Ezen a gyűlésen a tervezett Grenfell Torony

*„... mentesül a 2000-es információs szabadságról szóló törvény alól, mivel nem egy állami hatóság nevében, sem az állami hatóság nevében a bérlő menedzsment szervezet (TMO) által tartott információ. Az információs szabadságról szóló 2000. évi törvény a közigazgatási szervek nevében tartott információkra vonatkozik.”*

Furcsamód Kafidya kisasszony ugyanebben a mailben ismételt megemlítette az információs szabadságról szóló törvény által engedélyezett néhány mentesség egyikét (43. bekezdés, 2. cikkelye), amely szerint:

*A bérlő menedzsment szervezet (TMO) kereskedelmi kommunikációja a partnereivel érzékeny és az ilyen kereskedelmi kommunikáció nyilvánosságra hozatala sértené a szerződő fél kereskedelmi érdekeit, illetve valószínűleg hátráltatná a partner érdekeit.”*

Mindebből a következő kérdés adódik: ha Kafidya hitt az igazában, hogy a Kensington és Chelsee bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) mentességet élvez az információs szabadságról szóló törvény alól, miért találta fontosnak megemlíteni, hogy ez az információ mentességet élvez az említett törvény bekezdése alapján, ezzel egyértelműen arra utalva, hogy valójában nem hitt abban, hogy a Kensington és Chelsee bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) mentes a törvény alól?

Daffarn úr válaszában vitatta Kafidya kisasszony átláthatóan abszurd alapokon nyugvó döntését, és rámutatott, hogy a bérlő menedzsment szervezet (TMO) egyetlen funkciója, illetve feladata a helyi hatóságok, a Kensington és Chelsey londoni kerülete által birtokolt lakások menedzsmentje. Ebből kifolyólag minden információ, amelyeknek birtokában van helyi hatóságok nevében, nem lehet kivétel a törvény alól. Ennek alapján Daffarn úr a döntés módosítását kérte.

Pár napon belül (ami nehezen elképzelhető, hogy pár nap elég egy hiteles és jogilag elfogadott fellebbezés végrehajtására) Daffarn úr egy végleges elutasítást kapott Kafidya kisasszonytól. Szinte meglepő, hogy Kafidya ebben az elutasításban már elhagyta a kifogást, mely szerint a bérlő menedzsment szervezet (TMO) mentesül az információszabadságról szóló törvény alól és a következő okot hozta fel:

*„Annak ellenére, hogy a Rydons vállalat a nyilvánosság érdekében végzi a szolgáltatásait, a bérlő menedzsment szervezet (TMO) kereskedelmi kommunikációja a partnereivel érzékeny és az ilyen információk nyilvánosságra hozatala sértené, illetve valószínűleg hátráltatná a partner érdekeit. Az információszabadságról szóló törvény 43. bekezdése alapján tehát az ilyen információ kivételt képez a nyilvánosságra hozatal alól. Ennek eredményeként nem áll módunkban megosztani Önökkel a kért információkat. **A 2000. évi információszabadságról szóló törvény alapján tehát ezzel elutasítom az Ön fellebbezését.**”*

Érdekességként jegyezzük meg, hogy Daffarn úr később egy újabb információszabadságról szóló kérvényt nyújtott be Kafidya kisasszonynak 2016 májusában. Ekkor egy másolatot kért a bérlő menedzsment szervezet (TMO) egyik jelentéséből, amely a Kensington és Chelsey londoni kerület önkormányzata Lakó-és Ingatlanfelügyeleti Bizottságának készült. Ez alkalommal a válasz pozitív volt:

*„A kérésének megfelelően, a csatolmányban küldöm a Kensington és Chelsey londoni kerület önkormányzata Lakó-és*

*Ingatlanfelügyeleti Bizottságának jelentését. Kérése összhangban van a 2000. évi információszabadságról szóló törvénnyel.*

*Abban az esetben, ha nem elégedett kérésének elbírálásával, joga van panaszt emelni az információs megbízottnál, aki az információszabadságról szóló törvény betartásáért felelős.*

*Fola Kafidiya-Oke FCIS  
Kormányzási és Vállalati Titkárság vezetője  
Kensington és Chelsey londoni kerülete  
Bérlő Menedzsment Szervezete*

Úgy tűnik, hogy Kafidya kisasszonynak sikerült megfejtenie minden eddigi kétségét és zavarodottságát azzal kapcsolatban, hogy a Kensington és Chelsey bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) nyilvános szerv-e vagy sem, illetve hogy vonatkozik-e rá az információszabadságról szóló törvény vagy sem. Egyértelműen világossá vált számára, hogy a bérlő menedzsment szervezet (TMO) egy nyilvános szerv és igenis vonatkozik rá az információszabadságról szóló törvény.

Nem sokkal később a Daffarn úrral váltott mailek után felmondott, de érdekesnek tűnhet, hogy a LinkedIn oldalon meglévő profilja megjegyzést sem tesz a Kensington és Chelsey bérlő menedzsment szervezetnél való pályafutásáról (KCTMO) mint a kormányzási és vállalati titkárság vezetője. Úgy állítja:

*„biztosította, hogy a cégcsoport eleget tett az adatvédelmi törvénynek, az információszabadságról szóló törvénynek és más nyilvános szervek jogalkotással kapcsolatos információkhoz való hozzáférésnek.”*

<https://uk.linkedin.com/in/folakafidiya>

További bizonyíték, hogy a Kensington és Chelsey bérlő menedzsment szervezet (KCTMO) jelenleg is és mindig is alávethető volt az információszabadságról szóló törvénynek, mely megtalálható a törvény kiadott rendjében (ez kötelező eleme a jogszabályoknak a

közintézmények részére), melyet a bérlő menedzsment szervezet (TMO) 2005-ben hozott nyilvánosságra és letölthető a weboldalukon.

Jegyezzük meg: Abban az esetben, ha a vállalat új titkára ezen blog elolvasása után úgy döntene, hogy gyorsan kitörli a dokumentumot a bérlő menedzsment szervezet (TMO) weboldaláról, nekünk van egy másolatunk, melyet előzőleg töltöttünk le:

### [Bérlő menedzsment szervezet \(TMO\) információszabadságról szóló közzétételi rendszere](#)

Fola Kafidya búcsújával és helyére Sinead McQuillan kinevezésével, a bérlő menedzsment szervezet (TMO) álláspontja az információszabadságról szóló információkkal kapcsolatban úgy tűnik leírt egy teljes kört és a kezdeteknél ért véget. Ez alól kivételt képez Kafidya eredeti kijelentése, mely szerint a bérlő menedzsment szervezet (TMO) csak az információszabadságról szóló törvény értelmében vállal felelősséget azon nyilvános információk publikálásáért, melyeket a helyi hatóság nevében őriz. A közelmúltban ezt a kijelentést felváltotta McQuillan kijelentése, mely szerint a bérlő menedzsment szervezet (TMO) felelőssége felfedni ezeket az információkat, de csak a helyi hatóságoknak és nem a nyilvánosságnak, és a helyi hatóságok teljesíthetik a kötelességüket az információszabadságról szóló törvény értelmében.

Azonban saját megítélésem szerint az a bizonyos 2005-ös jelentés, amelyet kérvényeztem, sosem volt a tanács birtokában és felelőssége, hogy eljárjon a javaslatok szerint nem a tanácsra, hanem a bérlő menedzsment szervezetre (TMO) terjedt ki, aki a jelentést kiadta. Ilyen javaslat például a Grenfell torony vészvilágításának teljes cseréje, tökéletesített vizsgálati módszerek és az új rendszerek ellenőrzése. Az első javaslatok végrehajtása megtörtént, de a komoly kétségek megmaradhattak: vajon sor került-e valaha új vizsgálati módszerek végrehajtására, és ha igen, hosszútávon betartották-e őket. A bérlő menedzsment szervezet (TMO) vezetőségében radikális változásokra is szükség volt és mi mindannyian tudjuk, hogy mi lett az ötletből.  
Semmi! ZÚRZAVAR!



**Egy bizarr székfoglaló játékot nézhetünk végig, melyben a bérlő menedzsment szervezet (TMO) ügyfelei mindig veszteni fognak, mert a játékszabályokat a szervezet (TMO) maga írja és sajátosan értelmezi. Idetartozik politikája az információszabadságról, ez iránti felelőssége, melyhez a gyakran furcsán áll hozzá és még gyakrabban talál ürügyeket, hogy a bérlő menedzsment szervezet (TMO) nem állami szerv és ezért nem kényszeríthető válaszadásra a nyilvánosság felé (beleértve az egészségvédelmi és biztonsági szolgáltatásokról), akit tulajdonképpen szolgál, és akinek a lakás szolgáltatásokat biztosítja.**

**Ebben a sajátos székfoglaló „játékban” azonban semmi vicces nincs. Rengeteg ember halt meg a legborzasztóbb módon június 14-én. Az elhunytak családtagjaiban és a „túlélőkben” pedig borzalmas emlékeket hagyott az az éjszaka és valószínűleg mindannyian lelki sebekkel fogják leélni az életüket. És akkor itt van a Kensington és Chelsey bérlő menedzsment szervezet (KCTMO), amely elég mélyre elsüllyedt a bűnös gondatlanságban, ami mindezt okozta és minden erejével elutasítja a birtokában levő információk nyilvánosságra hozását.**

**Kihez forduljunk ezután válaszokért?**

**Martin Moore-Bickhez? Nem hiszem!**